Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 73 SATURDAY, APRIL 18, 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СУБОТА, 18-го КВІТНЯ 1998 р. Ч. 73 РІК CV

Відбулася телефонічна розмова Л. Кучми з А. Ґором

КИЇВ (УНІАР). — У телефонічній розмові з Леонідом Кучмою віцепрезидент ЗСА Алберт Гор висловив співчуття Президентові України і українському народові у зв'язку з трагедією, що сталася на шахті ім. Скочинського.

На прохання А. Ґора, Президент України розповів йому про соціяльно-політичне становище в Україні після виборів депутатів України. Л. Кучма підтвердив незмінність курсу українського керівництва на проведення ринкових реформ і дальшу демократизацію суспільного життя в країні. Президент і Уряд України, зазначив Л. Кучма, налаштовані на серйозну кропітку працю для виведення держави з кризи і розраховують на активну взаємодію з новообраною Верховною Радою.

На думку віцепрезидента ЗСА, вибори до Верховної Ради України стали ще одним доказом утвердження в Україні демократичного і правового суспільства. А. Ґор підтвердив, що ЗСА є стратегічним партнером України і має намір всіляко сприяти їй в інтеграції до европейських і евроатлантійських структур.

Співрозмовники обмінялися думками широкого спектра двохсторонніх та міжнародних проблем.

Водночас державний секретар ЗСА Меделин Олбрайт сказала, що Америка чекає від українського Уряду негайного покращання інвестиційного клімату в Україні. В іншому разі вона рекомендуватиме Конгресові припинити фінансування кількох важливих програм і Україна може не отримати понад 90 млн. дол. американської допомоги.

Про це заявив у Києві спеціяльний радник Президента ЗСА з питань нових незалежних держав, амбасадор з особливих доручень, Ричард Морнінгстар.

Відбулася також телефонічна розмова Президента України з президентом Грузії Едуардом Шеварднадзе. Президент Грузії висловив співчуття у зв'язку з трагедією на шахті імені Скочинського, а Л. Кучма у свою чергу висловив співчуття Е. Шеварнадзе та грузинському народові у зв'язку з трагічними подіями під час похорону в місті Зугдіді.

Президент України відзначив позитивний вплив на розвиток українсько-грузинських відносин договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу, підписаного п'ять років тому. Співрозмовники обговорили деякі питання, що торкаються зустрічі керівників держав Чорноморського економічного співробітництва, запланованої на червень цього року. Заторкнули президенти і тему наступного засідання керівників країн СНД, яке має відбутися 29-го квітня.

Україна готується до прийняття европейських банкірів

Київ (УНІАР). — У травні цього року на кілька днів "Київ стане світовою столицею", бо його відвідає 4,000 банкірів, підприємців та 60 міністрів із 60-ох країн, зазначив генеральний секретар Европейського банку реконструкції та розвитку (ЕБРР) Антоніо Коста на пресконференції, присвяченій підготові до щорічної зустрічі ЕБРР. За словами А. Коста, на переговорах з прем'єр-міністром України вирішено більшість питань з підготови та проведення зборів.

Голова Київської державної адміністрації Олександер Омельченко пообіцяв, що на 1-го травня до прийняття гостей будуть готові летовище "Бориспіль", Київська залізнична станція і 27 готелів.

Банк замовив 3, 500 апартаментів у готелях, в тому числі 10 чотиризіркових і понад 3,000 тризіркових. Загалом у Києві підготовано 4,200 номерів у готелях. На їх підготову витрачено 31,5 млн.дол. Закінчується підготова Палацу "Україна", Фільгармонії, "Українського Дому", де відбудуться зустрічі. На їх підготову, враховуючи летовище і залізничну станцію, витрачено 12 млн. дол. На відновлення доріг та мостів пішло 35 млн. дол.

О. Омельченко наголосив, що всі ці ремонти у будь-якому разі треба було здійснити, щоб Київ виглядав як европейська столиця. Голова київської адміністрації зазначив, що ще не розв'язано питання забезпечення транспортом, пляннується закупити 30 львівських автобусів вищої кляси. Тепер у Києві є 100 нових машин "Автосвіту". З державного бюджету на реконструкцію Києва Уряд виділив 31,5 млн. гривень.

"Збори ЕБРР дадуть можливість тисячам потенційних інвесторів познайомитися ближче з Україною", — зазначив голова організаційного комітету Міжвідомчої ради координації підготови та проведення щорічних зборів ЕБРР Олег Тарасов. Уже виявили бажання приїхати в Україну декілька сот підприємців, яких банк не запросив. Це свідчить про зацікавлення у співпраці з Україною. В центрі "Український Дім" буде відкрито виставку інвестиційних можливостей України.

На пресконференції в Міністерстві Закордонних Справ України генеральний секретар ЕБРР повідомив, що під час зборів банку буде підписано другу кредитну лінію (понад 100 млн.дол.). За словами А. Кости, умови першої кредитної лінії були сприємливими і нею скористалися на 85 відсотків.

Схоже, що не отримає Україна і кредит "стендбай" від Міжнародного валютного фонду (МВФ). Це пов'язано насамперед з тим, що Україна допустила відхилення від показників дефіциту бюджету. Як було обумовлено з МВФ, у першому кварталі 1998 року сума дефіциту бюджету не повинна була перевищити 650 млн. дол., а вона сягнула 1,3 блн.дол. За цією програмою Україна мала отримати до червня 1998 року понад півбільйона доларів, але на сьогодні отримала лише 253 млн. дол. Проте переговори про надання Україні кредиту ще тривають.

Поль Пот помер

Сієм Ріп, Камбоджа. — Тайляндські офіційні мілітарні чинники та джерела Червоних хмерів повідомили у четвер, 16-го квітня, що Поль Пот, провідник комуністичного руху Камбоджі відповідальний за смерть понад мільйон своїх співвітчизників у 1970-их роках, помер від серцевого розриву в середу, 15-го квітня, у своїй криївці в джунглях Камбоджі, поблизу тайляндського кордону.

Нуон Ну, котрий був призначений вартовим Поль Пота після того, як останній у кривавій внутрішній боротьбі втратив владу над Червоними хмерами, у телефонічній розмові з агентством Ассошіейтед Пресс сказав, що Поль Пот помер перед північчю минулої середи.

Своєю смертю 73-річний Поль Пот обдурив тих, які його переслідували та думали його зловити і віддати під суд міжнародного трибуналу за його причетність у злочинах проти людства. Під час чотирирічного владарювання в роках 1975-79 Поль Пота і Червоних хмерів, від голоду, знущань і вбивств загинуло майже 2 млн. камбоджців.

Впродовж останніх 18 місяців багато провідників і рядових бійців Червоних хмерів здезертирували та, отримавши амнестію, перейшли на сторону уряду Камбоджі. Теперішній провідник Червоних хмерів Та Мок, який захопив владу минулого червня, з кількома сотнями залишених бійців Червоних хмерів намагається всіми силами сховатися.

Червоні хмери і військові власті Тайляндy, щоб припинити всякі сумнівні поголоски про смерть колишнього лідера, показали тіло Поль Пота фотографові Ассошіейтед Пресс.

Японці певні, що будуть серед лідерів XXI сторіччя

Токіо. — З тієї нагоди, що до початку наступного століття залишилося рівно тисяча днів, токійська годинникова компанії "Ситизен" провела опитування щодо того, хто, на думку громадян країни, буде лідером в економічному і технологічному змаганні у XXI сторіччі.

"Ситизен" дістала 80, 000 відповідей. З цієї кількости соціологи відібрали навмання тільки 2,400 — по 1,200 від жінок і чоловіків, також порівну поділених на чотири вікові категорії. З відповідей випливає, що до першої трійки найсильніших держав увійдуть З'єднані Стейти Америки, Японія і Китай. Для Росії японці відвели тільки 17 місце, тобто вважають її відсталою третьорядною країною.

Молоді японці, віком до 30 років, є певні, що в новому сторічті їхня країна стане лідером числа 1. Однак старші громадяни висловилися в тому сенсі, що Японія може претендувати тільки на друге місце.

За сукупністю відповідей, одержаних від представників усіх вікових груп, на першому місці виявилися ЗСА, яким пророкують економічне і технологічне лідерство, 39.5 відс. опитаних, на другому — Японія (31.2 відс.), на третьому — Китай (15.4 відс.).

Серед европейських країн, гадають японці, найбільше шансів на лідерство має Німеччина (четверте місце при 3.3 відс.). Щодо Росії, то більшість опитаних є такої думки, що її залишать далеко позаду навіть Індія та Австралія.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЗАГРОЗА ВИБУХУ

ХАРКІВ. — Тут 2-го квітня невідомі прогрожували підірвати університет. Повідомлення про закладені вибухові пристрої у будинках університету та одного з державних установ надійшло телефонічно. Після евакуації людей, будинки обстежено, на щастя вибухівки не виявлено. Крім того, погроза поштою надійшла на адресу харківського представництва Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

УКРАЇНСЬКІ ВИРОБИ НЕ ГІРШІ ВІД ЗАКОРДОННИХ

КИЇВ.— "Ми підтримаємо Державний комітет стандартизації, метрології та сертифікації", — зазначив від імени Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України її голова Євгеній Червоненко на зустрічі з журналістами. Голова Державного комітету стандартизації, метрології та сертифікації Тетяна Кисельова зазначила, що "тільки рішенням суду можна вилучити з продажу неякісну продукцію". Є. Червоненко закликав представників преси: "Давайте розуміти, що українське виробництво не гірше чужоземного".

ЗУСТРІЧ ГОЛОВИ НАЦБАНКУ ІЗ СТУДЕНТАМИ" КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ"

КИЇВ. — В рамках проєкту "Бізнесові структури — вищій освіті" у Національному Університеті "Києво-Могилянська Академія" відбулася зустріч студентів з Головою правління Національного Банку України Віктором Ющенком. Він розповів студентам про сучасний стан банкової системи в Україні, проаналізував процеси становлення і розвитку комерційних банків. За словами В. Ющенка, на сьогодні в Україні є два позитивних фактори — відносно стабільні гроші та ціни. Негативним є те, що держава має занадто високий рівень споживання, який перевищує її прибутки, тому постійно зростає дефіцит бюджету. Хоча, вважає голова НБУ, зараз можна "передихнути", оскільки згадані вище два позитивні фактори вплинули на український ринок, і він поволі "оживає". В. Ющенко вірить, що 1998 рік стане роком укріплення банкової системи. Національна валюта має вистояти. Він також повідомив, що прямої емісійної політики не проводиться вже два роки і два місяці. Цього року емісії також не передбачається. Не дивлячись на те, що Партія "Реформи і Порядок" (ПРП) продовжує говорити про підтримку В. Ющенка у президентських виборах, сам Ющенко запевнив, що не збирається висувати свою кандидатуру на пост Президента України.

АҐЕНСТВО РИНКУ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

КИЇВ. — "Імпорт сільсько-господарської продукції становить п'ять відсотків імпорту всієї продукції України", — зазначив начальник Головного управління ринкових відносин та балянсів споживчих ресурсів Віталій Слінчук на пресовій конференції в Міністерстві Агропромислового Комплексу. Державна агенція ринку сільсько-господарської продукції необхідне для того, щоб держава керувала ринком, підтримувала виробництво, надавала експортні субсидії тощо. Цю програму буде узгоджено з усіма міністерствами. Виконавчий директор Національної Асоціяції Бірж України Василь Горьовий наголосив, що важливою проблемою для України є дальший розвиток та удосконалення біржової торгівлі, оскільки за останні роки цінова політика при формуванні споживчих ресурсів базується переважно на цінах, які формуються на біржевих торгах. В 1997 році продукції втричі меньше, ніж у 1996 році, і при тому оплату здійснювано на 90 відс. бартером.

НОВИНИ З КРИМУ

СИМФЕРОПІЛЬ — Тут відбулася пресова конференція С. Куніцина — голови кримської організації Народно-Демократичної Партії, посадника Красноперекопського, обраного депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим. За словами Куніцина, НДП буде представлена у всіх гілках влади. На запитання про можливий розклад сил у кримському парляменті С. В. Куніцин відповів: "Я думаю, що сьогодні розклад сил у кримському парляменті не може спрогнозувати ніхто. Ситуація проясниться тільки після обрання спікера та сформування президії". Водночас, С. Куніцин висловив сумнів з приводу перспектив переходу представницького органу автономії під контролю комуністів. "Я думаю, що у Леоніда Грача немає сьогодні й 36 голосів (стільки кандидатів від КПУ пройшло у ВР Криму). Максимум, на що він може розраховувати — 20-25 голосів". Лідер кримської організації НДП також повідомив, що йдуть активні політичні консультації, найбільш конструктивним підсумком яких, на його думку, може стати створення у Верховній Раді Криму центристської фракції.

ДІЯЧІ КУЛЬТУРИ ЗАЛИШАЮТЬ ТОНУЧИЙ КОРАБЕЛЬ

СИМФЕРОПІЛЬ.— До Центрального комітету Партії Економічного Відродження надійшла заява про вихід із лав цієї організації міністра культури АРК А. Литвиненка, генерального директора і директора-розпорядника Кримської фільгармонії Є. Юдицького та І. Пандула, а також директора Євпаторійського театру ім. А. Пушкіна Н. Рудника. Автори заяви пояснюють своє рішення тим, що партія "не змогла здійснити свою програму щодо покращання економіки держави, спрямовану на підвищення життєвого рівня народу"

ЦВК розглянула матеріяли про порушення під час виборів

Київ (УНІАР). — Центральна виборча комісія 13-го квітня розглядала заяви про порушення виборчого законодавства.

Як зазначив голова Центральної виборчої комісії Михайло Рябець, „скарги стосуються понад третини виборчих округ і ЦВК перевіряла їх гранично ретельно". У більшості з них факти порушень дійсно мали місце, але не такою мірою, щоб поставити під сумнів результати виборів.

Вийнятком є лише округа ч. 58 у Слов'янському Донецької области, де зафіксовано порушення, які вплинули на підсумок виборів, і ЦВК визнала їх у цій окрузі недійсними. Згідно з законом, впродовж місяця тут відбудуться повторні вибори.

Журналісти хочуть взяти участь у підрахунку голосів

Київ (УНІАР). — Український медія-клюб (УМК) має намір звернутися до Центральної виборчої комісії (ЦВК) з пропозицією надати журналістам можливість взяти участь у розгляді спірних питань та у перевірці правильности підрахунку голосів.

В основному, подані до суду заяви стосуються порушень під час виборів у мажоритарних округах, політичні ж партії обмежуються юридично не оформленими скаргами на фальшування результатів виборів.

Президент УМК Сергій Набока переконаний, що у такій співпраці зацікавлена і Центральна виборча комісія, і журналісти, і широка громадкість. Після вирішення низки питань законодавчого характеру Медія-клюб планує офіційно звернутися до ЦВК зі своєю пропозицією.

Працівники культури вимагають зароблених грошей

Симферопіль (УНІАР). — "Не дайте загинути культурі!", "Смерть культури — загибель душі!" — під такими гаслами у Симферополі вібулося віче, в якому взяли участь артисти Кримської державної фільгармонії, симферопільських театрів, учні та викладачі музичної школи ім. П. Чайковського, інших освітніх і культурних закладів та організацій.

Невиплата заробітної платні протягом чотирьох місяців, пасивне становище міністерства ставить працівників культури на межу виживання. Учасники віча зажадали резиґнації міністра культури та виплати всіх боргів.

Такий стан в ділянці культури не обмежується тільки до Криму — він існує в цілій Україні. Це відноситься також до науки, яка не робить ніякого прогресу, а передові науковці виїжджають за кордон.

Інформують про правила отримання віз

Вашингтон. — Як інформують з Амбасади України в ЗСА, візу для в'їзду в Україну можна отримати в усіх консулятах України, представляючи важний пашпорт, дозвіл на поворот до ЗСА або право на їзду для втікачів (в оригіналі). Потрібно представити також запрошення в Україну з поданням чи поїздка ділова чи туристична, а у випадку приватної поїздки — треба запрошення від приватних осіб, потверджене місцевим урядом або Міністерством Внутрішніх Справ.

Потрібно виповнити відповідне зголошення на візу із залученням 30 дол. готівкою або чеком, виставленим на амбасаду України. Видання такої візи триває пересічно дев'ять днів.

Громадяни ЗСА можуть переїздити через Україну без пояснення характеру їхнього переїзду і цілі подорожі. Транзитна віза коштує 15 дол. на одноразовий переїзд, а 60 дол. на багаторазовий. Додатково для осіб, що їдуть в дипломатичних цілях чи як відпоручники поодиноких держав і їхніх родин, треба ще доплатити 45 дол.

Багаторазова віза з правом в'їзду для підприємців, які можуть доказати потребу частих відвідин України, коштує 120 дол. з додатком 45 дол., а її виготовлення триває п'ять днів.

Одноразові візи, як також на подвійні відвідини для громадян ЗСА, є важливі на шість місяців, багаторазові до трьох років. Особи, що відвідують Україну для окремих культурних чи господарських завдань, студенти призначені на окремі програми, як і спортовці і журналісти, мусять заплатити за візу 45 дол., складаючи прохання на візу. Амбасада і консулята, де можна складати прохання про візу в Україну, не приймають особистих чеків і не можуть вимагати негайного полагодження прохання. Якщо особи висилають своє прохання поштою, повинні залучити на відповідь заадресований до себе коверт, для звичайної чи спішної пошти.

У ЗСА можна отримати візи, крім амбасади у Вашінґтоні, в консулятах України в Чикаго і Ню Йорку.

ВЕЛИКОДНЯ П'ЯТНИЦЯ

З уваги на Великодню П'ятницю за старим стилем, це число „Свободи" друкується з датою суботи, 18-го квітня. Наступне число щоденника друкуватиметься в понеділок, 20-го квітня, з датою вівторка.

— **Ред.**

В АМЕРИЦІ

ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ у вівторок, 14-го квітня, повідомили, що нагороди Пуліцера з журналістики, літератури та музики за минулий 1997 рік, на рекомендацію Ради нагород Пуліцера отримали: письменник Филип Рот за твір „Американ Пасторал", драматург Пола Водел за драму „Як я навчилася правити автом", Едвард Ларсон за історичну розвідку „Літо для богів: судова розправа Скопса та безперервні американські дебати над наукою та релігією", в ділянці біографії Кетерін Ґреґем за книжку „Особиста історія", в ділянці загальної літератури Джеред Даймонд за твір „Гармати, бактерії і сталь: долі людських громад", поет Чарлз Райт за збірку „Чорний зодіак", в ділянці музики Арон Джей Кернс за „Струнний квартет ч. 2, Музіка інструменталіс", а окреме вирізнення отримав Джордж Ґершвін. З ділянки журналістики „Ню Йорк Таймс" отримав три нагороди Пуліцера, а „Лос Анджелес Таймс" дві.

У СВІТІ

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО РОЙТЕРС у вівторок, 14-го квітня, повідомило, що чеський президент Вацлав Гавел, перебуваючи на відпустці з дружиною Даґмар у Тирольських горах в Австрії, захворів і був відправлений до лікарні в Інсбруці, де перейшов конечну операцію та згідно зі заявою відповідального лікаря знаходиться поза небезпекою. Проф. Гельмут Мадерсбахер, медичний директор Інсбруцької університетської лікарні, сказав, що хірурги під час операції вирізали частину кишки В. Гавела і він знаходиться у відділенні інтенсивної опіки. „Покищо йому нічого не загрожує і його прогноза є позитивною", — підкреслив д-р Г. Мадерсбахер. В. Гавел, якому тепер 61 рік, тому два роки перейшов операцію рака легенів і часто хворіє на їх запалення, але згаданий лікар зазначив, що теперішня недуга В. Гавела не має нічого спільного з попередніми недугами.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Людина має право...

На 50-ліття підписання Міжнародної декларації прав людини Президент Билл Клінтон ще раз підтвердив, що підтримка цієї ідеї є однією з найвагоміших складових американської закордонної політики. Президент висловився не без гордощів, а слова прозвучали дуже гарно, і незалежно від того, що останнім часом президентські виступи приймають з певним скептицизмом, у даному випадку до слів його треба поставитися з повагою, поскільки вони підкріплені конкретними ділами Білого Дому.

Права людини були наріжним каменем зовнішньої політики ЗСА за президентства Дж. Картера, і взагалі американці справді багато роблять для того, щоби поправити справи в цій ділянці міжнародного життя. Безупинні суперечки Бірми з Китаєм на цю тему ведуть до поступових (для нетерпеливих, може, надто повільних) змін в поведінці цих режимів, і ситуація в цих, як і в деяких інших країнах, де відверто порушуються людські права, поліпшується — в цілій Південній Америці, зокрема, останнім часом на Гаїті, в Білорусі, в багатьох країнах Азії та Африки.

Очевидно, що багато ще потребує поліпшення. Вбивства, терор, переслідування та й, зрештою, вульгарне легковаження людських прав ще займає чимале місце. Однак, якщо порівняти нинішню ситуацію з тією, яка існувала у світі ще хоча б десять років тому, потрібно відзначити великі зміни на краще. Великий свій поступ з того часу зробила демократизація світу, насамперед, у колишньому східньому бльоці, де розпалася система колишніх комуністичних держав, а також у Південній Америці, де збанкрутували авторитарні військові режими. В зусиллях, спрямованих на поліпшення цієї ситуації, слід бути ще більш послідовними, не зупинятися на досягнутому.

Має рацію найвідоміший китайський дисидент сучасности Вей Жіньсенг, який під час зустрічі з Президентом Б. Клінтоном вимагав посилення тиску на Пекін, щоб той пристосовувався до міжнародних норм і засад у ставленні до своїх громадян. Достатньо протекційно прийнятий у Білому Домі, де, з уваги на політичні та господарські стосунки, практикується політику певних поступок Китаєві в питанні прав людини, цей дисидент, однак, знає, що говорить. Бо тільки постійний наполегливий натиск на будь-який режим дозволить домогтися від нього поступок.

Коли в 1975 році дійшло в Гельсінкі до підписання міжнародного договору про безпеку та співробітництво в Европі, практично підпільна опозиція в комуністичних тоді европейських країнах поставилася до цього документу з підозрою. Бо підписання подібного документу виглядало тріюмфом СССР, який вирішив поступитися таким незначним пунктом, добившись права дальшої контролі над своїми сателітами; пункту про права людини, якого СССР, очевидно, й не думав виконувати. Тим часом, ратифікація Гельсінкських угод підняла на дусі різні незалежні угруповання; в Україні, насамперед, Українську Гельсінкську Групу. Попри переслідування, спротив комуністичному тоталітаризмові міцнів, і, в зв'язку з підписанням згаданих домовлень, КПСС та совєтському урядові вже набагато складніше було його поборювати і, отже, зобов'язань про дотримання людських і громадських прав в країнах-учасницях нарад у Гельсінкі. Уряди комуністичних держав відчули, що мусять приховувати свою злочинну поведінку щодо інакодумців; змушені були рахуватися з таким становищем і спеціяльні служби цих країн на чолі з совєтським КГБ, поскільки їх вчинки, які ставали надбанням гласности, відразу впливали на політичні та економічні стосунки їх режимів зі Заходом. З великим небажанням, отже, доводилося рахуватися з рухом спротиву, що ставав все більше впевненим. В результаті дуже швидко зміцніла, насамперед, польська "Солідарність", а за нею й подібні політичні сили в ряді інших комтоталітарних держав.

Коли 10-го грудня 1948 року ООН прийняла Міжнародну декларацію прав людини, а Президент Гаррі Труман згодом оголосив День Прав Людини, ніхто, мабуть, не міг сподіватися, що ці питання стануть таким важливим та, щонайважніше, потужним важелем міжнародної політики. Тим більше, пам'ятаючи про величезний ефект, досягнутий у цій ділянці в комуністичних державах, З'єднані Стейти повинні й далі наполягати на дотриманні людських прав. Таке послідовне й незламне становище безперечно принесе відрадні висліди на шляху поширення та зміцнення демократії в світі.

Раїса Руденко

ПРИЧИНИ ПЛАТІЖНОЇ КРИЗИ В УКРАЇНІ

Криза платежів в Україні так затяглася, що становить серйозну економічну загрозу для держави. Уряди щороку змінюють один одного, а негативні процеси не усунено. Складається враження, що ніхто з урядовців не знає і не розуміє причин цих явищ. Насправді ж це не так. Чимало економічних радників ще до початку реформ намагалися спрямувати розвиток держави так, щоб вона з найменшими втратами вийшла зі скрути і стала на шлях прогресу.

Проімперська номенклятура

Справа в тому, що в Україні, як і в часи колишньої імперії, на керівних постах у центрі й на місцях все ще перебуває чимало осіб проімперського наставлення. Вони вдають, що шукають шляхів до проведення ефективних реформ, а роблять усе навпаки, бо не зацікавлені у зміцненні української держави. Ці антиукраїнські сили замовчують причини кризи, водночас розкрадаючи національні багатства та руйнуючи економіку української держави. Крім того, більшість урядовців просто не здатна позбутися звичного для них совєтського кредитно-банкового способу розрахунків, запровадженого Сталіном у 1930-32 роках. Тоді Сталін відібрав механізм накопичення грошей у виробників і передав компартійній номенклятурі, яка встановила тверді ціни і здійснювала плановий розподіл продукції.

Український професор економіки, академік Михайло Швайка ще у 1990 році закликав відмовитися від того спотвореного планування і створити в областях господарсько-розрахункові системи. Про це можна прочитати в журналі "Дзвін" ч. 6 за 1991 рік. Вже тоді академік наголошував, що створення умов для певної економічної незалежности областей має стати першочерговим завданням. Але мафія, з одного боку, та антиукраїнські сили, з іншого боку, мали свої зацікавлення. А що вплив у різних гілках влади вони також мали, то й подбали, щоб рекомендації професора економіки ніхто до уваги не взяв.

І ось в газеті "Ділова Україна" за вересень 1997 року академік М. Швайка, який сьогодні очолює Всеукраїнський комітет подолання платіжної кризи в Україні, чітко розповів про причини платіжної кризи в Україні.

На його думку, застаріла кредитно-банкова система унеможливлює вільне перетворення грошових вимог і зобов'язань на гроші. У діючій системі порушено механізм створення грошей, оскільки борги не мають певного статусу: їх неможливо продати, заступити чи розпорядитися ними в інший спосіб. Тобто, величезні суми грошей виявилися поза обігом і це стало причиною величезного грошового дефіциту та зупинення виробництва. З цього почалася ланцюгова реакція руйнації економіки держави, бо зупинка одного підприємства завжди приводить до зупинки кількох інших, пов'язаних технологічно й економічно. За п'ять років Україна втратила понад половину свого промислового потенціялу. Населення біднішає, погіршується екологія, деградує культура і мораль, руйнується освіта і наука, зростає злочинність.

Корінь усіх цих процесів академік М. Швайка бачить "в чиновницьких кабінетах усіх гілок влади, в Національному Банку України, комерційних банках, в бездіяльності держави", яка не подбала про створення чисто ринкових структур господарювання. Тобто, не відновила комерційний кредит, як основу, на якій базується весь механізм накопичення грошей. Так звані кредитні банки в Україні, завдяки безконтрольності з боку держави, пішли найлегшим шляхом до збагачення, займаючись переважно лихварством. Цей механізм вони відпрацювали дуже добре, а інтереси держави ігнорують цілком. Недосконала, лихварська, кредитно-банкова система фактично душить виробництво. Чомусь ніхто не застановляється над тим, що в цих лихварських спекуляціях грошима не сила, а слабість української банкової системи. Адже ця система не забезпечує банкам гарантованих джерел доходу. В умовах відсутности виробництва, лихварські вигоди є ненадійними і короткочасними.

"Недокапіталістичний гібрид"

Україна, на думку академіка, із совєтського економічною моделю перейшла на "недокапіталістичний гібрид", коли успіх залежить не від конкурентноздатности продукції, а від приємця та знайомств підприємця та отримуваної підтримки з боку державних чиновників. Ота певність, що гроші можна робити за допомогою хабарництва і особистих зв'язків, стала серйозною перепоною на шляху до економічного розвитку. Така ситуація створила найширші можливості для різного роду економічних злочинців.

Україна не просто стала на шлях побудови цього середньовічного суспільства, а вже створила міцний фундамент, на якому економічно здорову систему створити фактично неможливо, пише академік. Бо на гнилому фундаменті ніяка споруда тривкою не буде.

Не відновивши право комерційних кредитів, держава випустила із своїх рук механізм накопичення грошей: він опинився в руках банкірів та мафіозі. Англія від своїх банків отримує стільки ж доходу, скільки й від економіки, а Україна сама платить банкам величезні суми грошей у вигляді відсотків за надані державі кредити для покриття бюджетного дефіциту.

Відсутність комерційних кредитів різко обмежує і комерційну діяльність. Без таких кредитів підприємства не можуть оживити виробництво. Академік М. Швайка не одноразово закликав замість прямого розподілу кредитів негайно відновити опосередкований їх розподіл. Ці два види розподілу дуже відрізняються один від одного. Адже при прямому розподілі пріоритетні кредити часто отримує той, хто не має на це права. Такий незаконно отриманий кредит, скажімо, для дефіцитового підприємства найчастіше потрапляє не на підприємство, а в комерційні банки, або використовується в інших спекулятивних операціях.

Рух грошей за системою НБУ, успадкованою від центрального банку колишнього СССР, відбувається окремо від руху товарів. В одному місці виробляються і продаються товари, а в іншому місці — відірвано від цих об'єктивних економічних процесів — накопичуються і пускаються в обіг гроші. За цієї системи діє пряма роздача грошей та ще й в умовах величезної диспропорції між грошовою і речевою формами відновлення. Водночас цілком ігнорується інтереси виробників і регіонів, яких фактично позбавлено можливости вирішувати свої першочергові завдання. Їхніми величезними кредитними і фінансовими ресурсами користуються інші. Наприклад, комерційні банки, більшість яких зосередила увагу на грошових спекуляціях у Києві. При цьому вони ухиляються від операцій з платіжними зобов'язаннями підприємств та від виконання інших банкових процедур.

Київ у центрі ресурсів

В Німеччині центральні банки регіонів виконують функції Центрального банку, здійснюють банкнотну емісію. В ЗСА стейтові центральні банки навіть можуть робити свої помітки на банкнотах. Стейти перевіряють свої банки, обмежують вивезення капіталу за межі стейту. А в Україні 80 відсотків фінансових ресурсів крутиться навколо Києва. Регіони свої великі можливості для взаємозаліків не можуть використати через застарілу, централістичну практику керівництва кредитними ресурсами. Те ж саме і з підприємствами. Оскільки борги не мають майнового статусу, підприємства штучно перетворюються на неплатоспроможні. Адже при всіх розрахунках враховується лише готівка, що є в банку, або взятий у ньому кредит. Таких грошей підприємства не мають, а звернутися по кредит у комерційні банки не можуть через дуже кабальні лихварські відсотки. Фактично підприємства не мають прав на отримання грошей за продані товари на основах ринкової економіки, тобто, за допомогою торгівлі грошима або продажу боргових зобов'язань покупців. Такі

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Великдень біля Івано-Франківського

— То ви справді знаєте Івано-Франківське? — поспитала мене привітлива, як завжди, Наталя в бюрах „Авіялінії України" в Ню Йорку, коли я з радістю прийняла від неї вістку, що вже невдовзі буде прямий лет до цієї столиці Підкарпаття, яка для мене так сильно зв'язана з молодечими споминами. Ми спільно почали згадувати добре нам відомі місця і мені стало жаль, що цей перший лет призначений щойно на кінець травня, а не тепер під Великдень. У мене однак Станиславів, а не Івано-Франківське, залишиться вже назавжди назвою того родинного міста, відкіля походив мій батько і де народився. Я відвідувала його часто, а радше поблизьке село Колодіївку, в якому дідо був парохом, а відтак там „панувала" леґендарна бабуся, що, хоча була полькою, усіх синів виховала на українців. А може такими вони почувалися по батькові? Пригадую, як бабця при кожній нагоді підкреслювала, що виховала шість синів, як соколів, а всі стали „гайдамаками". Але не зважаючи на цю дивну ситуацію в родині, я підростком відвідувала ції рідні місця з особливою радістю, передусім на Великдень, коли було тепло, радісно і все співало, як природа, так і мешканці села. Вже сама їзда поїздом зі Львова була приємністю, а як подумаю тепер, що віддаль зі Львова до Івано-Франківська була така, як ця, що її тепер промірюю автом з Бабилону до редакції „Свободи", то стає дивно та смішно, пригадуючи, як мене мама виправляла в цю „далеку дорогу". Звичайно їхали ми у Великий Четвер, а що піст в тих часах був строго придержуваний, то в поїзді, повному українців, пахло неодмінно варениками „на твердо" з'їщами і сиром. Бо як тільки поїзд рушив треба було підкріпитися, щоб не переголодніти.

В Івано-Франківському на двірці звичайно чекала на мене моя улюблена тета і хресна мама Іванка, як завжди усміхнена і сердечна, хоча до Колодіївки не їхала ніколи радо, бо якось не належала до прихильних синових грізної бабці. Як дивно, що вчора їдучи з Бабилону до Парсиппані, немов зі Львова до Івано-Франківського, я згадувала ці Великодні з теплим привітанням хресної не знаючи, що вона саме попрощала цей світ, таки в Ню Йорку, без відома усіх, що її любили. Але вчора я думками, а радше споминами, була там в Івано-Франківському і бачила живо тету Іванку як вітає мене на двірці та провадить до візка, де високо на передньому сидженні тримає віжки старий фірман Антось, що посміхаючись питається „чи паннунця хоче сісти біля мене, як колись?" Але мені вже „не випадає" і ми з тетою сідаємо як пані із заду, щоб рушити в дорогу вулицями міста через Вовчинецьку гору до родинного села.

Великодний ранок розпочинався дійсно раннім ранком і мене будив зі сну панівний голос бабусі, що ще з ліжка давала накази до кухні. „Марисю, Марисю, — а щоб кава була запарена як вернемося з церкви", „Ганю, а принеси шинку зі спіжарні"...

Воскресна Утреня тривала для мене, як дівчинки, безконечно довго, тим більше що старенький парох не поспішав ані трохи. В маленькій церковці було глітно, а запах кадила мішався із тим вовняних сердаків та намащених товщем голів старих дядьків. Я не могла дочекатися кінцевого „Христос Воскрес" і найкращої для мене частини великодніх відправ — свячення пасок на широкому церковному обійсті. З цікавістю заглядала до кошиків, що їх розклали господині з гордістю, пишаючись своїми пасками та писанками, а дітвора бігала позаду, нетерпеливо вижидаючи коли „еґомость посвятять" і можна буде співати гаївки. І для мене, як і цієї сільської дітвори, це були найкращі хвилини Великодньої неділі. Вкінці, дівчата взялися за руки і поплило: „Ой піду я на ставочок, ставочок, а там пливе шість качочок, качочок... а я бідна, нещаслива, нещаслива, свою пару загубила, загубила..."

Аж жаль вертатися до „двора", але страх перед бабунею, що командує усім, перемагає.

Немов вчора бачу великий стіл, бабцю на головному місці й тих синів як „соколів", що немов чемні хлопчики підходять до неї зі свяченим яйцем і побажаннями. На мене, наймолодшої і єдиної тоді внучки, приходить черга на кінець і я цілую бабцю в руку та кажу „Христос Воскрес". Бабця, що до синів говорить польською мовою, мені відповідає „Воістину Воскрес" і відразу знова кидає накази служби. Розпочинається традиційне великоднє снідання з кавою з кожушком (якого я до речі ніяк не могла проковтнути), десь являється пляшка „Бачевського" і біля стола стає щораз голосніше. Довга мовчанка в часі Великодньої Утрені та горілка на порожній шлунок розв'язує язики у вуйків та тіток, а мені не залишається нічого іншого, як тихо прислухуватися розмові. Пригадується немов це було вчора картина того великоднього снідання, і голосна дискусія вуйків на теми політичні, які вони вели, не зважаючи на присутність бабці та її почування. Аж коли вуйко Роман вже надто агресивно критикував польський шовінізм, бабця, стукала вилками по столі й категорично наказувала: „Досить цієї дискусії, змініть тему".

Мене завжди дивувало, як послушно ці старі у моєму понятті вуйки виконували накази бабуні, але... такий тоді був світ і такі були Великодні.

О-КА

Роман Кухар

Чого навчає черговий збірник Лепкіяни

„Повернення Україні Богдана Лепкого", четверта Книга з приводу вшанування 125-річчя уродин поета, ілюстровані матеріяли зібрав, упорядкував і видав д-р Роман Смик, Чикаґо-Україна, 1998, ст. 276; фотографічний огляд, включно з репродукціями мистецьких картин, 308 стор.

Звівши до основного, визріває подвійна наука з освоєння нового видання, четвертого з черги, збірної книги рясної мозаїки авторів і матеріялів з нагоди 125-річчя від дня народження великого сина України та його повернення батьківщині зі спричиненого московсько-совєтським режимом забуття.

Національну ролю Лепкого (1872-1941) доцінила сучасна Україна. Спершу слід підкреслити обставину, чого може доконати індивідуальна ініціятива в користь загальнонаціональних вартостей. Д-р Роман Смик, племінник поета Богдана Лепкого, завдяки своїм трівалим зусиллям та успішним заходам, домігся того, що Богдана Лепкого, persona non grata у злющій імперії СССР, нарешті відкрила соборна Україна, тріюмфально привітала з повернення, приймаючи його за свого улюбленого сина, відзначаючи його ювілей нововідкритими музеями, пам'ятниками, науковими конференціями, публікаціями, прилюдними концертами, суспільними зібраннями, славнями. Левина частина заслуги в цьому належить саме відданому цій ідеї справі, активному громадянинові, д-рові Р. Смикові.

Крім звітування з отих пам'ятних загальнонародних подій в Україні, четвертий великий збірник Лепкіяни д-ра Р. Смика цінний ще з іншого, навіть важливішого, погляду. Він, щоправда не вперше, приводить до призадуми, яке місце насправді в історії української національної культури людини такого показного формату, як Богдан Лепкий? Чи дано йому все ж таки належну оцінку? Адже Лепкий — не тільки поет, романіст, суспільний діяч, історіограф, професор-філолог, літературний критик, мистець-образотворець, він — ще й палкий патріот, справді Богом обдарована, небуденна індивідуальність, яку виправдано можна вважати „людиною ренесансу". Ліричні поезії Лепкого стали ж народними піснями (разом з „Чуєш, брате мій"), його повістями („Сотниківна", „Веселка над пустарем", „Зірка", „Крутіж") зачитувались масово юні та старші громадяни Західної України у 30-их роках, наукова праця Лепкого „Начерк історії української літератури" служила посібником студентам української філології, а його тетралогія „Мазепа" („Мотря", „Не вбивай", „Батурин", „Полтава") перетворилась у настільну книгу і театральні вистави всім прошаркам рідного населення міст і сіл Галичини того часу. Про Лепкого дійсно годиться сказати, що він став „властником дум" юного покоління тієї світоглядово переломової доби.

Геній Богдана Лепкого, такий оригінальний та багатогранний, із проходом часу не втрачає на своїй силі й атрактивності, навпаки — щораз більше вирізняється своєю універсальністю й гомогенною прикметністю багатої духовности українського народу. В сучасному світі безідейних модерністичних експериментів Муза Богдана Лепкого височіє, як той велет серед Гулліверових карликів.

Чи не годилося б, порядком актуальної переоцінки вартостей, розглядати Богдана Лепкого, в силу його надхненного Божою іскрою таланту та багатющого внеску в історію української культури, нарівні з трійцею наших загально визнаних національних геніїв в літературі — Шевченка, Франка, Лесі Українки?

Пізнати краще, що власне завдячуємо появі Богдана Лепкого в житті нашого народу, саме нагода у збірниках д-ра Смика „Повернення Україні Богдана Лепкого". Звідси й довідаємось (4-та Книга, ст. 88) про деталі із творчого життя поета. Наприклад, ось як відгукується Богдан Лепкий про генезу виникнення свого ліричного твору „Журавлі". „Вертався я пізньою осінню з театральної вистави „Листопадова ніч" Станіслава Виспянського. Під ногами шелестіло листя, вгорі курликали журавлі на вилеті до вирію". І якось так просто, легко, майже підсвідомо, склався його безсмертний вірш „Видиш, брате мій"... До речі, про відсвідомість творчого процесу Лепкий був подібного погляду, що й Франко (гл. „Із секретів поетичної творчости"). В четвертій Книзі „Повернення..." натрапимо й на думку польських літературознавців щодо тетралогії „Мазепа", начебто вона була українським літературним протизаходом до трилогії Сєнкевича „Вогнем і мечем".

У ПАЛЕРМО В СИЦИЛІЇ минулого вівтірка, 14-го квітня, поліція завдала важкого удару організованому злочинству, захопивши під час несподіваного наскоку 39-річного Віта Віталє, котрого підозрівають, що він є головним керівником мафії. Прокуратор Альфонзо Сабелля ідентифікував ув'язненого в Борґетто В. Віталє, як керівника організованого злочинства роду Корлєонів. Деякі слідчі кажуть, що В. Віталє став наслідником Сальватора Рііни, ув'язненого в 1993 році після 20-річного переховування. Оначе інші підозрівають, що головою згаданого роду організованого злочинства є Бернардо Провензано, котрий вже 30 років оминає поліцію.

В пам'ять О. Климишин

Дня 7-го лютого ц. р. відійшла у вічність велика патріотка і громадська діячка св. п. Олена з Нєдзвецьких Климишин.

Олена народилася в Яворові 1911 року. Там і ходила до української гімназії, належала до Пласту, а її виховником був тоді Іван Чмола. Сама згадує, що пластове виховання допомагало їй у критичних моментах життя. Зараз по матурі стала членкою Союзу Українок, праця якого полягала головно над піднесенням громадського вироблення нашої селянки. Треба було їздити по селах з доповідями, і Олена це радо робила, бо зацікавилася громадським життям. Студіювала право на Ягайлонському університеті в Кракові, закінчила маґістеркою, але під польською займанщиною не було змоги працювати по фаху, отже прийняла посаду в „Промбанку" у Львові, а згодом зорганізувала його філію в Стрию. Належала також до Організації Українських Націоналістів і за це була двічі арештована поляками. Наслідки вогких тюрем, а ще і побиття, відчувала Оленка через довгі роки. Осінню 1939 року Олена виїздить знову до Кракова. В листопаді 1939 року виходить заміж за Миколу Климишина, якого війна врятувала від досмертної в'язниці. В червні 1941 року політичні й воєнні обставини знов їх розлучують — Микола вирушає на схід, а Оленка залишається сама з новонародженим синком Зеноном. Чоловіка знов арештують, тим разом німці, вивозять до Авшвіцу, з якого вертається щойно в грудні 1944 року. Після війни родина Климишинів виїздить до Мюнхену. В 1946 році родиться доня Уляна, а в 1949 році приїзд до Америки, до Дітройту.

Св. п. О. Климишин

Олена відразу включається в громадську працю. Стає членкою 26-го Відділу СУА, а в 1954 році за її ініціятивою, а також Антоніни Крохмалюк, постає новий, 63-ій Відділ ім. Софії Русової.

На X Конвенції СУА, що відбулася в Дітройті, виголошує доповідь на виховні теми. Вона вважала, що виховна ділянка для нас дуже важна, бо тільки від доброго виховання дітей та внуків буде залежати, чи вдержимося як українська спільнота. О. Климишин розгорнула свою діяльність як виховна референтка Головної управи СУА. На тім пості працювала 10 років. Великий натиск клала на організацію світличок, дбала про їхній високий рівень, тому організувала виховні конференції і семинарі, курси для учительок дошкілля, провадила інформаційну рубрику в „Свободі", редаґувала сторінку „Наші світлички" в „Нашому Житті". Дбала про видання виховних матеріялів та посібників до навчання, а сама зредаґувала і видала співанник „Рідна пісня". Однак здоров'я не дописувало, отже треба було в 1974 році залишити інтенсивну працю виховної референтки централі. Все ж таки громадську діяльність продовжує і в 1976 році, як виховна референтка 63-го Відділу СУА, організує світличку для англомовних дітей за методою Монтесорі. Світличка ця проіснувала до 1985 року. В 1985 році з нагоди 50-літнього ювілею Округа СУА очолює Комітет оформлення ювілейної книги і є її головним редактором. Також редаґує сторінки про СУА („Історія Союзу Українок Америки в Дітройті") до дітройтської ювілейної книги з нагоди 1000-річчя Хрищення України. Постійно дбає про дописи до „Дітройтських Новин" про діяльність СУА.

В Окружній Управі займає різні пости, чи то як голова, чи секретар. За всю наполегливу працю є нагороджена почесним головством Округи, а на XX Конвенції СУА дістає почесне членство від Головної управи.

Хоч в громадській праці не бракує і прикростей та непорозумінь, Олена все вміла ставити добро організації на першому місці і не знеохочуватися до дальшої діяльности. Була все тактовна, шанувала чужу думку та вміла іншим порадити.

В особистому житті подружжя Климишини пережили багато траґедій, а вже чи не найбільшою була смерть Зенона і його дружини Ади, спричинена автомобільною катастрофою. Обоє вони прийняли тяжкий хрест достойно і з великою гідністю. Вони вміли сказати „Нехай буде воля Твоя!" А який мусів бути великий біль, як ще після 20-ти років, також в автомобільній катастрофі загинула їхня єдина внучка Мотря. І тільки дуже сильна віра допомогла їм не заломатися! Ці трагічні переживання дуже підкосили здоров'я і сили, тому в 1992 році подружжя Климишини перенеслися до дочки Уляни до Мавнт Плезент, Миш., там і закінчила Олена своє життя. Похорон відбувся 12-го лютого з церкві Непорочного Зачаття на цвинтар Мавнт Оливен в Дітройті при дуже численній участі нашої громади. Олена залишила в глибокому смутку чоловіка Миколу, дочку Уляну, вихованицю Олю Денисюк і численну дальшу родину.

Я особисто запізналася з Оленкою в 60-их роках. Спільні зацікавлення, головно в громадській праці, нас зблизили і ми заприязнилися. Оленка казала, що ми були „співзвучні"... Для мене це приятельство було великим привілеєм. Я дуже цінила її непересічну інтеліґенцію, шляхетність та благородність. Нехай цих кілька скромних слів буде грудкою на свіжу могилу.

Орися Лончина

Причини...

(Закінчення зі стор. 2)

важливі фактори росту економіки, як вексель, чек, торгівля грошима в Україні не діють, пише професор. А банки є звичайними касами, де складають гроші, приймають і видають готівку, переводять її з рахунку на рахунок. Окрім обслуговування цих касових операцій, нинішні комерційні банки нічого не роблять.

Вивести Україну з кризи може тільки негайне реформування банкової системи, вважає академік М. Швайка. Доки існуватиме політика фаворитизму, ринкові механізми ефективно не запрацюють і шлях для конкуренції, творчости та ініціятиви не відкриється. В цьому просто не буде зацікавлення.

Річні Загальні Збори Округи УНС Ню Гейвен

Загальні Збори Округи УНС Ню Гейвен, Конн., відбулися в суботу, 14-го березня, в церковній залі св. Покрови у Бриджпорті, Конн. Тарас Сливинський, голова місцевого 59-го Відділу, відкрив збори, привітав присутніх та передав дальше ведення річних зборів голові Округи. Голова округи Ігор Гайда попросив о. Степана Яновського, щоб молитвою почати збори. Померлих членів Округи вшановано тихою однохвилинною молитвою. Присутніх на зборах було 29 членів. Вісім відділів були репрезентовані: 12-ий, 59-ий, 67-ий, 253-ий, 254-ий, 277-ий, 350-ий і 414-ий. Голова ствердив, що збори є правосильні.

І. Гайда привітав д-ра Нестора Олесницького, заступника предсідника УНС, як представника Головного Уряду на зборах. Президію зборів вибрано одноголосно в складі: предсідник — Олесь Пришляк, секретар — Степан Тарасюк. Програму нарад прийнято одноголосно, без змін. Докладний протокол із попередніх зборів прочитав секретар С. Тарасюк, який прийнято із малим додатком.

Звітує голова Округи, що за останніх півтора року з'єднано п'ять менших відділів. Це помагає праці Екзекутиви та фінансовим секретарям. Прийшла зміна в п'ятьох відділах на молодших фінансових секретарів: у 59-му Богдан Добощак, у 350-му — Степан Бакай і в 414-му — Слава Горбата. Цей процес зміни на молодших повинен продовжуватися, як також злучення малих відділів. Голова округи скликав інформативні збори округи 14-го вересня 1997 року в Стемфорді під час Українського Дня, де було полагоджено багато організаційних справ. Округа виконала 66 відс. своєї квоти за 1997 рік, а відділи в Бриджпорті і Гартфорді мали найкращі успіхи у придбанні нових членів.

Касир Григорій Ґіна звітує, що Округа дарувала 200 дол. на Бібліотеку ім. Стефаника у Львові та на друкування шкільних книжок в Україні, але збирання вкладок від відділів не вдалося. Голова Контрольної комісії Мирослав Троян перевірив касові книжки і ствердив, що все є впорядку, що потвердив член Контрольної комісії Володимир Глова. Після короткої дискусії М. Троян дав пропозицію уділення абсолюторії уступаючій Управі, що прийнято одноголосно.

І. Гайда

Д-р Н. Олесницький вручає грамоту вдячности за довголітню працю Тарасові Сливинському.

Д-р Н. Олесницький перед своїм словом мав приємний обов'язок вручити Грамоту Вдячности Тарасові Сливинському за його довголітню віддану працю для Округи, як також фінансового секретаря 59-го Відділу. Д-р Олесницький дав дуже докладний та реалістичний звіт про стан УНСоюзу. Головними точками його слова була злука із УНП і УБС, що буде дискутовано та голосовано на Конвенції в Торонто. УНС скористав на продажу будинку в Джерзі Сити та перенесенні до нового будинку у Парсиппані, Ню Дж. Він також говорив про дефіцит видань „Свобода" та „Українського Тижневика". Д-р Олесницький радо і докладно відповідав на всі питання присутніх. За цікаве, реальне, але оптимістичне слово представника Головного Уряду присутні винагородили його рясними оплесками.

До нової Управи на 1998 рік вибрано: Ігор Гайда — голова, Мирон Кузьо — заступник, Степан Тарасюк — секретар, Тарас Сливинський — касир; вільні члени: О. Пришляк, Д. Стець, С. Покора, Ю. Стахів, В. Дітковський; Контрольна комісія: Мирослав Троян — голова, В. Глова, С. Михайлишин — члени.

Найголовнішими точками праці Округи та відділів є приєднання нових членів, злучення малих відділів та зміна на молодших секретарів. Плянується відбути інформаційні сходини Округи у вересні 1998 року під час Українського Дня в Стемфорді. Також є потреба мати організаційні сходини для нових молодших секретарів. І. Гайда подякував предсідникові О. Пришлякові за примірне переведення зборів, а д-рові Н. Олесницькому за відвідини Округи та цікаві інформації з Головної Канцелярії УНС.

Т. Сливинський, як голова місцевого відділу і господар зібрання, попросив усіх присутніх до перекуски та товариської зустрічі.

Н. Н

МІЖНАРОДНИЙ ВАЛЮТНИЙ ФОНД з осідком у Вашінґтоні минулого понеділка, 13-го квітня, попередив, що хоча економіка ЗСА не потерпить надто від азійської кризи, то все ж таки американські цінні папери та бонди можуть бути наражені на значну небезпеку. Ці завваги зроблено на базі проведених досліджень про стан світової економіки та подано до загального відома, якраз коли міністри фінансів з довкруги світу почали прибувати до Вашінґтону, щоб оцінити вплив азійської економічної кризи та обговорити, як у майбутньому світ повинен реагувати на подібні несподіванки.

ПОДІЇ

ДІЯЛЬНІСТЬ ЗСА В УКРАЇНІ

Ню Йорк. — У понеділок, 27-го квітня ц. р.,о год. 7-ій вечора тут в Українському Інституті Америки відбудеться зустріч з директором київського бюра Американської агенції міжнародного розвитку (USAID) Грегорі Гюгером. Учасники зустрічі будуть мати нагоду познайомитися з діяльністю агенції та програмами американського Уряду, спрямованими на прискорення реформ в Україні. Спонзори зустрічі — Український Конгресовий Комітет Америки та Український Інститут Америки.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 347-го Відділу УНС

З днем 1-го березня 1998р. обов'язки секретаря 347-го Відділу перебрала нова секретарка

ГАЛИНА АРЧЕТО

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Halina K. Archetto
8 Wheat Manor
Minotola, NJ 08341
(609) 697-0352

ПРАЦЯ

Жінка з України пошукує працю опікунки над старшими особами або догляду за дітьми. Бажано в районі Моpистаун. Телефонувати після 6-ої год. веч.
1(973) 781-1910

ПРАЦЯ

ATTORNEY NEEDED: to file appellate brief at U.S. Court of Appeals, Foley Square, New York, NY 10007, and to prosecute civil rights violation. Please call Eugene (860) 826-1802

Пошукуємо мужчину до опіки старшого чоловіка в околиці Ню Йорку. Просимо писати 54 Hazard Ave. # 201, Enfield, CT 06082.

РІЗНЕ

SEIZED CARS from $175. Porsches, Cadillacs, Chevys, BMW's, Corvettes. Also Jeeps, 4WD's. Your Area. Toll Free 1-800-218-9000 Ext. A-1871 for current listings.

FUNERAL DIRECTORS